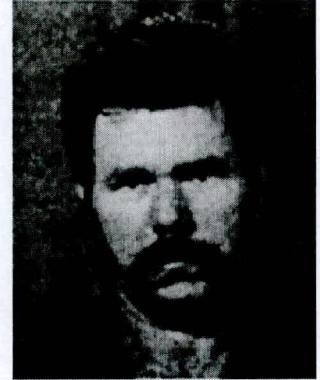

סגן הדר (פומרנץ), ניצן

ניצן, בן יהודית וחיים, נולד ביום כ"ה בחשוון תרצ"ו (23.11.1935) בחדרה. הוא למד בבית הספר היסודי בחדרה ואחר כך סיים את לימודיו בבית-הספר המקצועי בכפר-הנוער בן-שמן. ניצן היה תלמיד נבון וחרוץ. מחנכיו בבית הספר היסודי מציינים כי הצטיין במקצוע המתמטיקה ולפי המלצתם בחר ללמוד בבית ספר מקצועי - במגמה לאגרומכניקה. הוא היה חובב מוסיקה וניגן בחליל ובמפוחית פה. בשעות הפנאי עסק בבניית דאונים ואף היה חבר במועדון התעופה בחדרה. כן היה חבר בתנועת הנוער "השומר הצעיר" והשתתף בפעולות השונות שאורגנו במסגרת התנועה. מטבעו היה אדם אופטימי, עליו ושמח בחלקו. הוא היה מוכן תמיד לעזור לזולת והיה ישר ובעל מצפון. בתום הלימודים בבית-הספר התיכון הצטרף, יחד עם חבריו בתנועת הנוער, לקיבוץ דן, שבגליל העליון.

ניצן גויס לצה"ל בראשית אוקטובר 1954 והוצב, לפי בקשתו, לנח"ל. לאחר הטירונות השתלם בקורס מ"כים ובתום הקורס עסק בהדרכה. אחרי-כן השלים קורס קציני חי"ר וקורס צניחה. ניצן היה חייל ומפקד מעולה, אחראי ומסור לתפקידו. הוא שימש דוגמא לפקודיו במזגו הטוב ובסבילותו והיה מסור ודואג להם. כקצין לא הקפיד על גינוני משמעת, אך דרש ביצוע מדויק של המשימות שהטיל על פקודיו. במשך שירותו בצה"ל השתדל שלא להדאיג את הוריו, הרבה לבקר בבית והקפיד לטלפן ולכתוב להם. מעולם לא התלונן על קשיים ולחבריו נהג לספר כי "מצא את מקומו" בצבא ובנח"ל. בחופשותיו נהג לבלות בקיבוץ דן ואף התנדב לעזור בעבודות שונות במשק. בתום שירות החובה התנדב לשרת שנה אחת בקבע.

משסיים את שירותו חזר לקיבוץ והחל לעבוד כמכונאי במוסך. בשנת 1960 נשא לאישה את חברתו תלמה, בת קבוץ דן. ניצן היה חובב טיולים והשתדל שלא להחמיץ שום הזדמנות לצאת לטיול ברכב או ברגל. יותר מכל אהב לטייל במדבר יהודה ובסיני. במשך קנה לו שם של "בעל ידי-זהב" והיה מתקן ובונה חפצים וכלים במו ידיו. בשעות הפנאי נהג להאזין למוסיקה ויותר מכל אהב מוסיקה קלאסית. במסגרת שירות המילואים השתלם ניצן בקורסים שונים ובמלחמת ששת הימים לחם בגזרת הצפון כקצין נ"ט. בתום הקרבות הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". בקיבוץ דן שימש שנים מספר כמנהל המוסך. משרכש המשק קטפות כותנה, עבר לעבוד באחזקתן והיה מסור מאוד לעבודתו. הוא התעניין מאוד בשטח זה והשקיע שעות עבודה רבות, ובהן שעות הפנאי שלו, בטיפול בקטפות. בשנת 1965 החל ללמוד בקורס למרכזי מוסכים של ההתיישבות העובדת, במדור ללימודי-חוץ של הטכניון בחיפה. בתום הקורס הוסמך כמנהל מוסך מקצועי. אחרי-כן המשיך להשתתף בסדרת השתלמויות מטעם המשק וסיים בהצלחה קורס חשמלאות רכב. בשנת 1970 עזב את המשק עם אשתו וילדיו ועבר להתגורר בערד. כאן עבד במפעל למוצרי פלסטיקה ושאף להקים מוסך משלו. ברבות הימים פתח, יחד עם חבר, מוסך לתיקוני רכב. ניצן היה מלא גאווה וסיפוק מן המוסך והשקיע את כל מרצו וזמנו בעבודה. ואמנם, עד מהרה הפך המוסך למפעל משגשג וניצן נודע כבעל מקצוע מעולה, הגון ואחראי. במלחמת יום הכיפורים שירת ניצן כקצין נ"ט ולחם באזור רמת-הגולן. בהפגזה שניחתה על יחידתו מצפון לתל פארס, בשעה שניסה להתקשר באלחוט, נפצע ניצן בראשו מרסיסי פגז והועבר פצוע אנושות אל בית החולים בצפת. מאמצי הרופאים להצילו עלו בתוהו והוא מת מפצעיו ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973). הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו אישה וארבעה ילדים והורים.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

ניצן הדר פומרנץ

נ יצן נולד בחדרה. הוא למד בבית הספר היסודי בחדרה ואחר כך סיים את לימודיו בבית הספר המקצועי בכפר הנוער בן שמן. ניצן היה תלמיד נבון וחרוץ. מחנכיו בבית הספר היסודי מציינים כי הצטיין במקצוע המתימטיקה ולפי המלצתם בחר ללמוד בבית ספר מקצועי - במגמה לאגרומכניקה. הוא היה חובב מוסיקה וניגן בחליל ובמפוחית פה. בשעות הפנאי עסק בבניית דאונים ואף היה חבר במועדון התעופה בחדרה. כן היה חבר בתנועת הנוער "השומר הצעיר" והשתתף בפעולות השונות שאורגנו במסגרת התנועה. מטבעו היה אדם אופטימי, עליז ושמח בחלקו. הוא היה מוכן תמיד לעזור לזולת והיה ישר ובעל מצפון. בתום הלימודים בבית הספר התיכון הצטרף, יחד עם חבריו בתנועת הנוער, לקיבוץ דן, שבגליל העליון.

ניצן גויס לצה"ל בראשית אוקטובר 1954 והוצב

לנח"ל. לאחר הטירונות השתלם בקורס מכ"ם ובתום הקורס

עסק בהדרכה. אחרי כן השלים קורס קציני חי"ר וקורס

צניחה. ניצן היה חייל ומפקד מעולה, אחראי ומסור

ניצן הדר פומרנץ

לתפקידו. הוא שימש דוגמה לפקודיו במזגו הטוב ובסבילותו והיה מסור ודואג להם. כקצין לא הקפיד על גינוני משמעת, אך דרש ביצוע מדויק של המשימות שהטיל על פקודיו. במשך שירותו בצה"ל השתדל שלא להדאיג את הוריו, הרבה לבקר בית והקפיד לטלפן ולכתוב להם. מעולם לא התלונן על קשיים ולחבריו נהג לספר כי "מצא את מקומו" בצבא ובנח"ל.

בחופשותיו נהג לבלות בקיבוץ דן ואף התנדב לעזור בעבודות שונות במשק. בתום שירות החובה התנדב לשרת שנה אחת בקבע. משסיים את שירותו חזר לקיבוץ והחל לעבוד כמכונאי במוסך.

בשנת 1960 נשא לאישה את תלמה, בת קיבוץ דן. ניצן היה חובב טיולים והשתדל שלא להחמיץ שום הזדמנות לצאת לטיול ברכב או ברגל. יותר מכל אהב לטייל במדבר יהודה ובסיני. במשק קנה לו שם של "בעל ידי זהב" והיה מתקן ובונה חפצים וכלים במו ידיו. בשעות הפנאי נהג להאזין למוסיקה ויותר מכל אהב מוסיקה קלאסית. במסגרת שירות המילואים השתלם ניצן בקורסים שונים ובמלחמת "ששת הימים"

ניצן הדר פומרנץ

לחם בגזרת הצפון כקצין נ"ט. בתום הקרבות הוענק לו "אות
מלחמת ששת הימים". בקיבוץ דן שימש שנים מספר כמנהל
המוסך. משרכש המשק קטפות כותנה, עבר לעבוד באחזקתן
והיה מסור מאוד לעבודתו. הוא התעניין מאוד בשטח זה
והשקיע שעות עבודה רבות, ובהן שעות הפנאי שלו, בטיפול
בקטפות. בשנת 1965 החל ללמוד בקורס למרכזי מוסכים של
ההתיישבות העובדת, במדור ללימודי חוץ של הטכניון בחיפה.
בתום הקורס הוסמך כמנהל מוסך מקצועי. אחרי כן המשיך
להשתתף בסדרת השתלמויות מטעם המשק וסיים בהצלחה קורס
חשמלאות רכב. בשנת 1970 עזב את המשק עם אשתו וילדיו
ועבר להתגורר בערד. כאן עבד במפעל למוצרי פלסטיקה ושאף
להקים מוסך משלו. ברבות הימים פתח, יחד עם חבר, מוסך
לתיקוני רכב. ניצן היה מלא גאווה וסיפוק מן המוסך
והשקיע את כל מרצו וזמנו בעבודה. ואמנם, עד מהרה הפך
המוסך למפעל משגשג, וניצן נודע כבעל מקצוע מעולה, הוגן
ואחראי. במלחמת "יום כיפור" שירת ניצן כקצין נ"ט ולחם

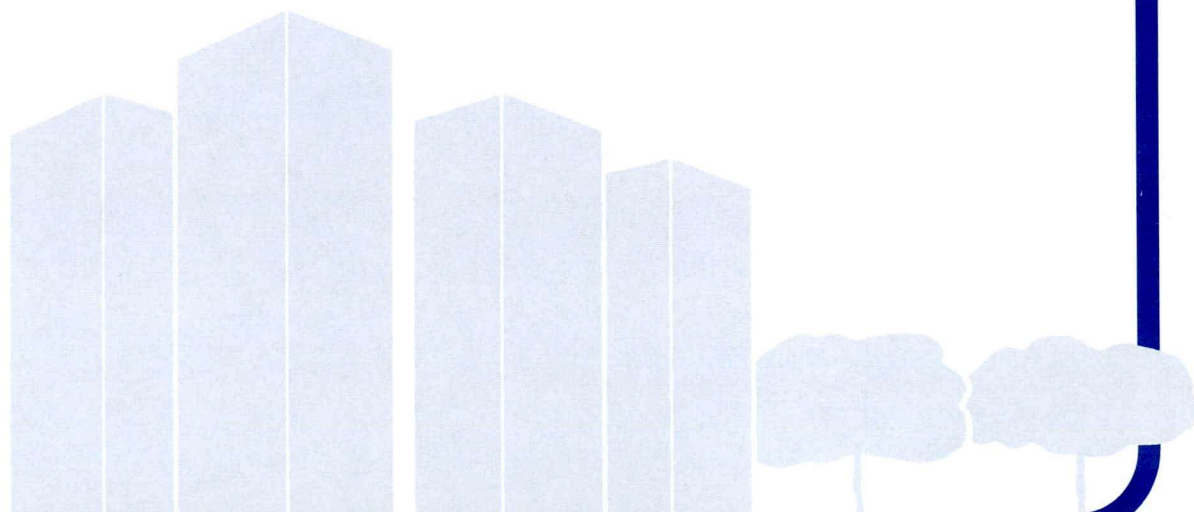
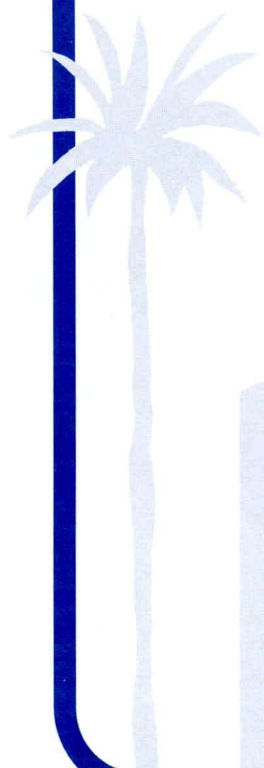
ניצן הדר פומרנץ

באזור רמת הגולן.

בהפגזה שניחתה על יחידתו מצפון לתל פארס, בשעה
שניסה להתקשר באלחוט, נפצע ניצן בראשו מרסיסי פגז. הוא
הועבר פצוע אנושות אל בית החולים בצפת. מאמצי הרופאים
להצילו עלו בתוהו והוא מת מפצעיו.

ניצן השאיר אשה, ארבעה ילדים והורים.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחדרה.

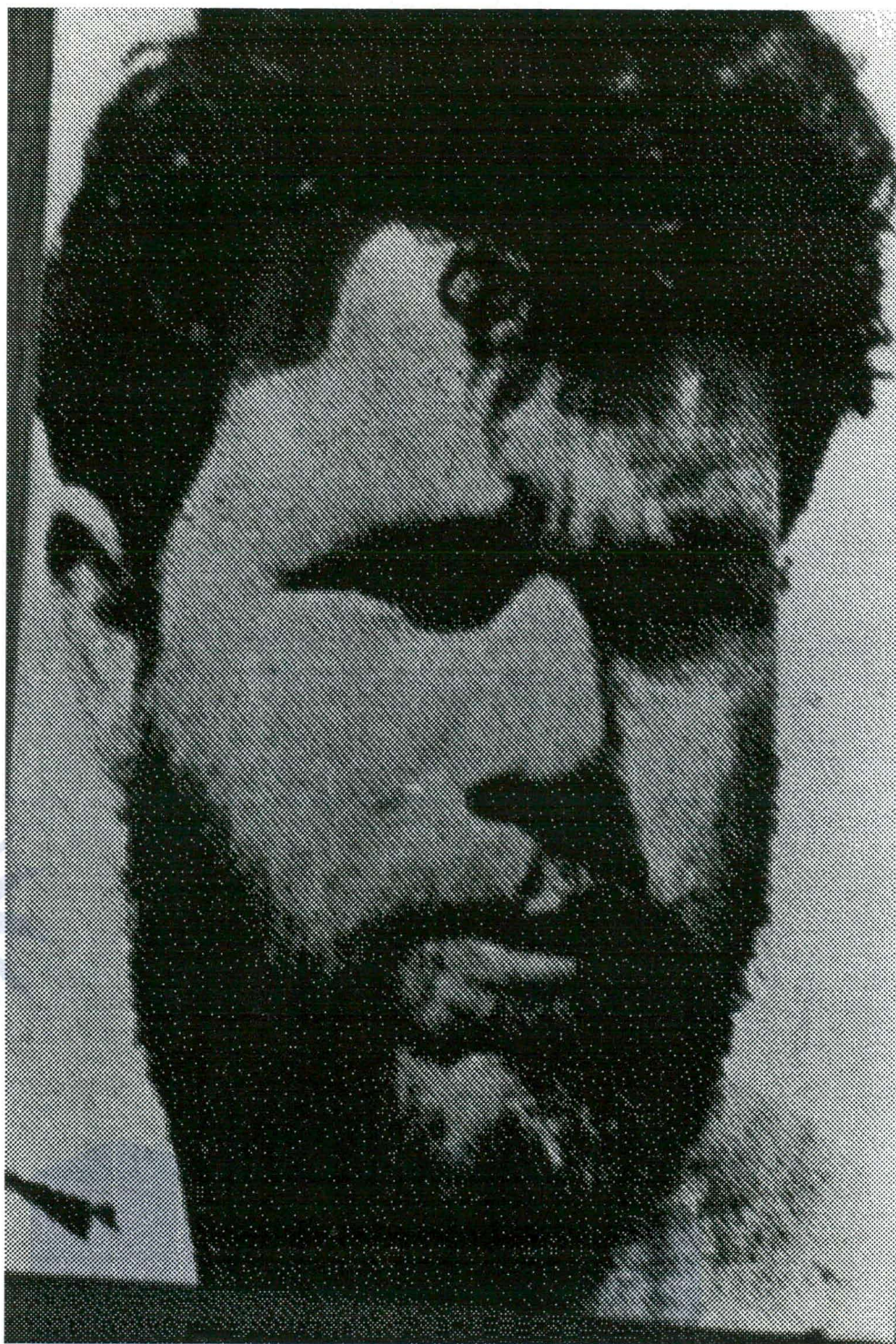

יד לבנים - חדרה

ניצן הדר פומרנץ

בן יהודית וחיים הדר - פומרנץ

23/11/35	כ"ז בחשון תרצ"ו	נולד ביום
15/10/73	י"ט בתשרי תשל"ד	נפל ביום